

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311213266
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8311213266.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 8251 02 Bratislava, proti žalovanému R. B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom D. I. XXXX/XX, Y., t. č. hlásený pobyt bezdomovca Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambróz Motyka, advokát so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 435,93 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 6C/40/2012-98 zo dňa 27.09.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu 1.stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie úroku z omeškania a zamietnutí návrhu sčasti o zaplatenie úroku z omeškania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu 1.stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 435,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 29.06.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 26 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 447,86 Eur, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 435,93 Eur za obdobie od 09.12.2006 do 28.06.2009 zastavil.

Žalobu sčasti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 4 % ročne zo sumy 435,93 Eur od 29.06.2009 do zaplatenia zamietol.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie o uložení povinnosti žalovanému uhradiť žalobcovi sumu 435,93 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 29.06.2009 do zaplatenia právne odôvodnil podľa ust. §§ 110 ods. 1 veta druhá; 497 ods. 1; 502 ods. 1, 2; 517 ods. 1, 2; 521; 524 ods. 1, 2; 558 Občianskeho zákonníka, § 710 Obchodného zákonníka, nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým s vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a ust. § 142 ods. 3 s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pričom konštatoval, že z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, VÚB, a.s. Bratislava a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb, na základe ktorej právny predchodca žalobcu otvoril a viedol pre žalovaného bežný účet. Súčasne mu poskytol debetnú platobnú kartu, ktorá žalovanému umožnila vykonávať bezhotovostné a hotovostné platobné operácie na ťarchu alebo v prospech účtu.

Žalovaný sa dostal na svojom účte do nepovoleného prečerpania a podľa účtovných kníh výška jeho dlhu ku ňu 08.12.2006 bola 460,93 Eur. Uvedenú pohľadávku právny predchodca žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2006 postúpil na žalobcu, ktorému vzniklo právo domáhať sa zaplatenia uvedenej sumy.

Súd prvého stupňa mal ďalej za preukázané, že žalovaným dňa 21.05.2009 došlo k uznaniu dlhu, ktorý mu vznikol na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom VÚB, a.s., Bratislava, číslo zmluvy 1849442953, a to istiny vo výške 452,13 Eur, pričom uznanie dlhu obsahovalo vyhlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Preto námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane žalovaného neobstojí.

Preto zaviazal žalovaného na zaplatenie 435,93 Eur, t. j. po zohľadnení jednej splátky.

Prvostupňový súd ďalej konštatoval, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 435,93 Eur, preto žalobcovi patrí úrok z omeškania vo výške v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

V súvislosti s vyššie uvedeným súd prvého stupňa konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že dňa 21.05.2009 došlo k uznaniu záväzku žalovaným. V predmetnej Dohode sa zaviazal splácať dlh v splátkach po 28,- Eur s dátumom prvej splátky 21.05.2009 s tým, že ak sa nezaplatí čo len jedna splátka, stane sa splatný celý uznaný dlh, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky. Zo strany žalovaného došlo k uhradeniu len jednej splátky, preto splatnosť celého dlhu nastala dňom 28.06.2006 (správne 2009), a teda od 29.06.2009 patria žalobcovi úroky z omeškania, a to tak, ako si ich žalobca po čiastočnom späťvzatí žaloby uplatňoval. Žalobca si síce uplatnil úrok z omeškania od správneho dátumu, avšak v nesprávnej percentuálnej výške 13 %. Ku dňu 29.06.2009 žalobcovi patria úroky z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky.

Na základe uvedeného súd prvého stupňa priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 435,93 Eur od 29.06.2009 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 4 % ročne zo sumy 435,93 Eur od 29.06.2009 do zaplatenia žalobu zamietol.

Rozhodnutie o zastavení konania v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 435,93 Eur za obdobie od 09.12.2006 do 28.06.2009 odôvodnil súd prvého stupňa právne podľa ust. § 96 ods. 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku, pričom konštatoval, že dňa 27.09.2012 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil, že berie žalobu späť v časti úrokov z omeškania, a to vo výške 13 % ročne zo sumy 435,93 Eur od 09.12.2006 do 28.06.2009.

Na základe tohto procesného úkonu žalobcu súd prvého stupňa konanie v tejto časti zastavil.

Rozhodnutie o trovách konania vedľajšieho účastníka odôvodnil súd prvého stupňa tým, že žalovanému, ktorý mal úspech v konaní len v nepatrnej časti, náhrada trov konania nepatrí. Z uvedeného dôvodu nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý aj keď si uplatnil náhradu trov konania, vystupoval v konaní na strane neúspešného účastníka.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi 435,93 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 29.06.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 26,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 447,86 Eur podal odvolanie vedľajší účastník. Zároveň podal odvolanie proti výroku, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania.

Namietal, že nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu, že žalovaný v dohode o uzavretí splátkového kalendára zo dňa 21.05.2009 uznal dlh. Súd prvého stupňa vychádzal z Dohody, ale k tejto listine nevykonal žiadne dokazovanie okrem toho, že sa s ňou oboznámil. Tiež sa nevysporiadal s argumentáciou vedľajšieho účastníka o neplatnosti Dohody z dôvodov uvedených v odpore vedľajšieho účastníka z 27.04.2012, ktorý vedľajší účastník zároveň dopĺňa tým, že okolnosti, za ktorých žalobca uzatvára so spotrebiteľmi obdobné dohody, je potrebné považovať za nekalú obchodnú prax, Nemožno poskytnúť ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praxe a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Dohodou sa dodatočne upravujú práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je nutné považovať Dohodu za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda k spotrebiteľskej zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok. Právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy definovaný v čl. 3 ods. 2 Smernice rady 93/13/EHS nevyhnutne musí dopadať aj na Dohodu, rovnako aj právny režim celej Smernice, z ktorej je odvodený model spotrebiteľskej ochrany zakotvený v právnom poriadku SR. Dohoda ako právny úkon je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva neplatná.

Na základe uvedeného vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd rozsudok v ním napadnutej časti zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a uloží mu povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového aj odvolacieho konania, prípadne aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vedľajší účastník zároveň žiadal, aby v prípade, ak sa odvolací súd nestotožní s jeho právnou argumentáciou, prerušil toto konanie a predložil súdnemu dvoru EÚ prejudiciálnu otázku v znení: „Či ustanovenia čl. 2 písm. a) v spojení s čl. 3 ods. 1, 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. Apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať tak, že súdna kontrola nekalých podmienok nezaniká pri uzatvorení hlavnej spotrebiteľskej zmluvy, ale dopadá aj na zmeny a doplnky pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy, ak boli tieto zmeny a doplnky vopred dodávateľom vyhotovené ako predbežne formulované štandardné listiny a spotrebiteľ nemôže meniť obsah týchto zmien a doplnkov.“

Proti rozsudku podal odvolanie aj žalobca. Namietal, že súd prvého stupňa mal žalobcovi priznať náhradu trov konania a právneho zastúpenia nielen voči žalovanému, ale rovnako tak voči vedľajšiemu účastníkovi. V prípade, ak by mal v konaní úspech žalovaný, od čoho sa odvíja zároveň úspech vedľajšieho účastníka, ktorý do konania vstúpil na stranu žalovaného, bola by žalovanému a rovnako vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania, prípadne trov právneho zastúpenia potrebných na účelné uplatňovanie práva, ak by tieto žalovanému alebo vedľajšiemu účastníkovi vznikli. Vedľajší účastník nemôže byť zbavený zodpovednosti za vznik trov úspešného účastníka ani z dôvodu, že cieľom zákonodarcu bolo v záujme ochrany spotrebiteľa umožniť predmetným združeniam účasť v konaní v postavení vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa, inak by došlo k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov.

Z uvedeného je zjavné, že vedľajší účastník sa zúčastňuje nielen na úspechu účastníka, na stranu ktorého vstúpil, ale zároveň je povinný znášať dôsledky neúspechu tejto strany. Vedľajší účastník sám podal odpor voči vydanému platobnému rozkazu, čím nedôvodne zapríčinil ďalšie trvanie sporu a s tým súvisiacich trov konania.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok v ním napadnutej časti zmenil tak, že zaviazal vedľajšieho účastníka na úhradu trov konania so žalovaným spoločne a nerozdielne.

Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní celkom v sume 28,09 Eur.

Žalobca sa vyjadril aj k odvolaniu vedľajšieho účastníka. Vo vyjadrení uviedol, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania a tiež uviedol, že Dohoda o splátkovom kalendári a uznaní záväzku splňa všetky zákonné náležitosti.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci kompetencií podľa § 10 ods. 1 O. s. p. na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 O.s.p. a zistil, že rozsudok v jeho napadnutej časti je potrebné zrušiť.

Odvolací súd zo spisu zistil, že žalobca sa žalobou podanom na prvostupňovom súde dňa 25.11.2011 domáhal vydania platobného rozkazu voči žalovanému na zaplatenie sumy 435,93 Eur spolu s úrokom z omeškania 13 % ročne zo sumy 435,93 Eur od 09.12.2006 do zaplatenia, trov konania 26,- Eur za zaplatený súdny poplatok a trov právneho zastúpenia 93,48 Eur.

K žalobe predložil Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta Start konto, uzavretú medzi jeho právnym predchodcom - VÚB, a.s. Bratislava a žalovaným dňa 15.06.2004, VOP VÚB, a.s., podanie právneho predchodcu žalobcu adresované žalobcovi o zaslaní výpisu z účtovných kníh k pohľadávkam, ktoré boli žalobcovi postúpené, Zmluvu o postúpení pohľadávok I. uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom, pokus o zmier adresovaný žalobcom žalovanému zo dňa 03.10.2011.

Súd prvého stupňa vydal platobný rozkaz č. k. 6Ro/309/2011-22 dňa 29.11.2011, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu sumu 435,93 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 435,93 Eur od 09.12.2006 do zaplatenia, trovy konania vo výške 26,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 93,48 Eur.

Dňa 16.01.2012 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu žalovaného. Zároveň žiadalo o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh a priznanie trov konania.

Dňa 27.02.2012 vyzval súd prvého stupňa žalobcu na oznámenie adresy žalovaného, ktorému sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz na adresu uvedenú žalobcom v žalobe.

Žalobca adresu žalovaného oznámil listom zo dňa 04.04.2012 (č. I. 48), ku ktorému zároveň pripojil Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.05.2009.

Dňa 02.05.2012 podal vedľajší účastník odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe Zmluvy k úverovému účtu z 15.06.2004 finančné prostriedky, ktoré žalovaný nesplácal v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok. Preto právny predchodca žalobcu zmluvu vypovedal dňa 28.10.2005 a vyzval žalovaného na náhradu dlžnej sumy, čím s stal splatným celý dlh.

Vedľajší účastník v odpore vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky žalobcu dôvodiac, že žaloba bola súdu doručená dňa 25.11.2011, teda po uplynutí premlčacej doby. Zároveň poukázal na ustanovenie § 172 ods. 9 Občianskeho súdneho poriadku a na súdom prvého stupňa nesprávne poučenie žalovaného v platobnom rozkaze, že podanie odporu je spoplatnené súdnym poplatkom. Tiež namietal, že súd prvého stupňa nesprávne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za úkon písomné podanie protistrane - pokus o zmier.

Vedľajší účastník v odpore ďalej namietal, že Dohoda o splátkovom kalendári a uznaní záväzku zo dňa 21.05.2009 je formulár, ktorý veriteľ vopred pripravil pre dlžníka, prípadne pre osobu prístupujúcu k záväzku. Tento formulár obsahuje jednostranné prejavy uznania záväzku, prípadne prístúpenia k záväzku a dvojstranné právne úkony pri dohode o splátkach záväzku a dohode o uzavretí rozhodcovskej doložky.

Vzhľadom k predformulovanému obsahu Dohody možno mať pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. V dohodách s niektorými dlžníkmi sa dokonca neuvádza ani výška splátky ako esenciálna náležitosť dohody o splátkach. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane „skryté“ do dohody o splátkach v bode 3., pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2. Dohody. Rozhodcovská doložka v bode 4. Dohody je ako neprijateľná zmluvná podmienka v právnych vzťahoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy postihnutá absolútnou neplatnosťou. Takto formulovaná Dohoda nemôže byť pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľná a určitá, pretože inštitúty uznania záväzku, premlčania, prípadne rozhodcovskej doložky, ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Čo viedlo žalobcu k tomu, že pohľadávku, ktorá mu bola postúpená od právneho predchodcu ako nepremľaná pred viacerými rokmi, nechal premlčať, neuplatnil ju včas v súdnom konaní a následne vyhľadal dlžníka a podsunul mu na podpis formulár o uznaní premlčaného záväzku. Takýto postup sa prieči dobrým mravom, preto Dohoda, ako právny úkon je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť a rozpor s dobrými mravmi neplatná. Dlžník ako spotrebiteľ si zároveň podpisom formulárovej Dohody zhoršil svoje zmluvné postavenie, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ. Okolnosti, za ktorých žalobca uzatvára so spotrebiteľmi formulárove dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je potrebné považovať za nekalú obchodnú prax. Iniciatíva k uzavretiu takejto dohody nikdy nevychádzala od spotrebiteľa. Dohoda je podpisovaná spotrebiteľom po vynútenej návšteve pracovníka, prípadne splnomocnenca osoby žalobcu a po vypísaní dohody touto osobou je dlžníkovi predkladaná na podpis s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach dlhu. Spotrebiteľ chce splátky, avšak musí podpísať celý formulár, pričom ani len netuší význam toho, čo podpisuje.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa priznal žalobcovi nárok na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pričom konštatoval, že žalovaný dňa 21.05.2009 uznal dlh, ktorý mu vznikol na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom VÚB, a.s., Bratislava, číslo zmluvy 1849442953, pričom uznanie dlhu obsahovalo vyhlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Preto námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane žalovaného neobstoí.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa názoru odvolacieho súdu napadnuté súdne rozhodnutie nie je presvedčivé. Absentuje totiž záver prvostupňového súdu o tom ako sa vyrovnal s tým, že vzťah medzi žalovanou a žalobcom je potrebné považovať za vzťah, v ktorom má žalovaná postavenie spotrebiteľa. Prvostupňový súd neaplikoval v prejednávanej veci ust. § 52 a následne Občianskeho zákonníka. Prvostupňový súd vôbec nepristúpil ku kontrole zmluvných podmienok upravených spotrebiteľskou zmluvou a to konkrétne dohody o uznaní záväzku a o splátkovom kalendári zo dňa 23.02.2011. V rozhodnutí prvostupňového súdu absentuje dôsledné právne sa vyrovnanie s námietkou vedľajšieho účastníka o premlčaní práva uplatneného žalobcom. Neposúdil otázku o neprijateľných podmienkach dotýkajúcich sa predĺženia premlčacej doby a posúdenia týchto dojednaní zo zreteľom na spotrebiteľa. Odvolací súd teda považuje záver prvostupňového súdu za predčasný, pokiaľ dospel k záveru o tom, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

Prvostupňový súd tak nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne právne vec posúdil, čo je dôvodom pre zrušenie rozsudku v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie

úroku z omeškania a zamietnutí návrhu sčasti o zaplatenie úroku z omeškania a vrátenie vecí v tejto časti prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods.1 písm.h/, § 221 ods.2 O.s.p.).

Úlohou prvostupňového súdu teda bude v prvom rade vyrovnať sa s otázkou námietky premlčania vznesenej zo strany vedľajšieho účastníka a s dôvodmi neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v dohode o uznaní záväzku a o uzavretí splátkového kalendára zo dňa 21.05.2009.

Úlohou prvostupňového súdu bude zároveň náležitým spôsobom zistiť splnenie hmotnoprávnych podmienok podľa ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Podľa citovaného ustanovenia, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátenú domnienku. Dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol alebo že v čase uznania neexistoval. Nemôže sa však brániť námietkou premlčania.

Žalobca sa odvoláva len na existenciu dohody o uznaní dlhu. Bude však jeho povinnosťou preukázať jeho existenciu v čase uznania, pretože ak žalovaná nevedela o premlčaní, nemá jej uznanie za následok ten účinok, ktorý uznanie dlhu predpokladá (prvá veta ust. § 558 O.z.).

Prvostupňový súd sa musí náležite vysporiadať s ochranou spotrebiteľa, teda žalovanej a to v tom zmysle, že právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovanou je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a na tento právny vzťah je treba aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Prvostupňový súd sa vysporiada s tvrdením vedľajšieho účastníka o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky a preskúma, či nedošlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo k službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Prvostupňový súd teda musí preskúmať, či v danom prípade pri uzatváraní takejto dohody nedošlo k nekalej obchodnej praktike a preskúma, či boli tak naplnené znaky nekalosti. Z viacerých podobných súdnych konaní je zrejmé, že súdy považuje umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu za obchodnú prax, ktorá nie je čestná. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 11Co/37/2012, 20Co/86/2012, 3Co/53/2012, 4Co/19/2012, 19Co/87/2012.

Odvolací súd ďalej udáva, že vznesenú námietku premlčania, ktorá bola vznesená vedľajším účastníkom je potrebné považovať za námietku vyplývajúcu z hmotnoprávnych predpisov.

Podľa ust. § 93 ods.4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Odvolací súd v súlade s ust. § 93 ods.4 O.s.p. má za to, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Je preto oprávnený uplatniť námietku premlčania tak, ako by ju bol oprávnený uplatniť účastník konania na podporu ktorého v konaní vystupuje.

Účelom inštitútu premlčania je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch, teda premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom je pôsobiť na subjekty občianskoprávnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranú dobu nútené splniť si svoje povinnosti.

Prvostupňový súd vypočuje žalovaného na okolnosti uzatvárania dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach.

Odvolací súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že vedľajší účastník na strane žalovaného nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania, keďže nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, a preto nie je dôvod respektíve nie je dané oprávnenie vedľajšieho účastníka v tejto veci podať odvolanie.

Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda má v zásade aj právo podať odvolanie. Táto procesná legitímácia na podanie odvolania je však obmedzená účastníkom na strane, ktorého vystupuje. Oprávnenie podať odvolanie prináleží vedľajšiemu účastníkovi iba vtedy, ak toto oprávnenie má aj účastník na strane, ktorého sa pripojil. V prípade že tento účastník nemá procesnú legitímáciu na podanie odvolania nemôže ju mať ani vedľajší účastník. Vedľajší účastník môže podať odvolanie aj vtedy ak ho podal účastník.

Odvolací súd ďalej poznamenáva, že nemožno prehliadnuť prípadný nesúhlas spotrebiteľa, ak by išlo o neinformovaného spotrebiteľa. Súd v takýchto prípadoch zohľadní úkon vedľajšieho účastníka, aj keď odporuje úkonu spotrebiteľa (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

S poukazom na čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré predstavuje kogentné pravidlo európskeho práva, podľa ktorého súd nemá aplikovať a prihliadnuť na také procesné pravidlo vnútroštátneho práva, ktoré vo svojich účinkoch bráni naplneniu myšlienky a zmyslu ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS. Je treba ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. vykladať tak, že ak vedľajší účastník vstúpil do konania do právoplatného skončenia veci, je treba mu rozhodnutie doručiť a umožniť mu podať opravný prostriedok, ak sa takýmto opravným prostriedkom dá zabrániť porušeniu čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13 ES o neprijateľných zmluvných podmienkach a súd ex offio súdnu kontrolu nevykoná.

Občiansky súdny poriadok vôbec nebráni vedľajšiemu účastníkovi podať opravný prostriedok do právoplatného skončenia konania, hoci by vstúpil do konania posledný deň lehoty plynúcej spotrebiteľovi na podanie opravného prostriedku.

Súd je povinný vykladať aplikovať ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. umožňujúce vedľajšiemu účastníkovi konať samému za seba tak, aby sa nezmarila možnosť vedľajšieho účastníka zbaviť spotrebiteľa plnenia z neprijateľnej zmluvnej podmienky (nekalej obchodnej praktiky), ak konanie ešte nie je právoplatne skončené.

Prvostupňový súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.